

Arrest

nr. 118 070 van 30 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Gent, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Spaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent van 27 augustus 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat Bruno SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VEBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN (1)

In uitvoering van artikel 51 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart

van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 15/07/2010 (datum) door G. O. J. D. L. C. (naam en voornamen)
geboren te (...), op (in) (...)
van Spaanse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1).

Reden van de beslissing (2):

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt betrokkene over een bijkomende maand, namelijk tot om alsnog de vereiste documenten over te maken (1).

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij / zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger | van de Unie.

Volgende documenten werden niet binnengebracht: Attest wettelijke samenwoning + bewijzen van duurzame relatie

Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft.

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Het recht op verblijf wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid:

Het recht op verblijf wordt geweigerd om redenen van volksgezondheid:"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 51, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt in essentie dat de thans bestreden beslissing een bevel om het grondgebied te verlaten bevat, terwijl artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit in eerste instantie een bijkomende termijn van een maand voorziet om het dossier te vervolledigen en er dus eerst een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel moet worden genomen. Hem werd geen bijkomende termijn verleend.

2.1.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit, zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Indien de burger van de Unie na afloop van drie maanden niet alle bewijsdocumenten bedoeld in artikel 50 heeft overgemaakt, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij de burger van de Unie wordt meegedeeld dat hij beschikt over een bijkomende termijn van een maand om alsnog de vereiste documenten over te maken. Indien na afloop van deze bijkomende termijn nog steeds niet alle vereiste documenten werden overgemaakt, levert het gemeentebestuur een bevel om het grondgebied te verlaten af overeenkomstig het model van bijlage 20.”

Verzoeker deed op 15 juli 2010 een aanvraag van een verklaring van inschrijving. De bijlage 19 die hem naar aanleiding van deze aanvraag werd afgeleverd, vermeldt het volgende:

“U wordt verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 15 oktober 2010, de volgende documenten over te leggen: attest samenwoning, bewijzen duurzame relatie.”

Ingevolge het stilzitten van verzoeker werd op 16 oktober 2010, dus daags nadat de voormelde termijn was verstreken, een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, genomen. In deze beslissing - aan verzoeker ter kennis gebracht op 25 juli 2011- wordt hem, overeenkomstig artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit, een bijkomende termijn van een maand verleend om alsnog de vereiste documenten over te maken.

Op 27 augustus 2011, daags na het verstrijken van deze bijkomende maand, wordt de thans bestreden beslissing genomen, mét bevel om het grondgebied te verlaten, omdat de gevraagde documenten niet werden ingediend.

Verzoeker werd onmiskenbaar op 25 juli 2011 in kennis gesteld van de beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Een schending van artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit is dan ook niet aangetoond. Zijn argument, in fine, dat hij als Europese onderdaan een reële kans op tewerkstelling heeft zodat zijn aanvraag tot verblijf gegrond is, doet hieraan geen afbreuk, nu hij zijn aanvraag deed als partner in een duurzame relatie en hij niet betwist dat hij de gevraagde documenten niet heeft ingediend.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. Een tweede middel is gestoeld op de schending van de formele motiveringsplicht zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 43 van diezelfde Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

“5.1.

De Stad Gent weigert verzoekers verblijfsrecht in om de reden dat hij geen documenten voorlegt : attest van wettelijke samenwoning en bewijzen van duurzame relatie.

Uiteraard kan de verzoeker niet akkoord gaan met deze motivering.

5.2.

Het artikel 51, § 2 KB dd. 08/10/1981 waarnaar de bestreden beslissing verwijst om verzoekers verblijf te weigeren, conflicteert met het art. 43 Vreemdelingenwet.

Inderdaad, het art. 43 Vreemdelingenwet is als volgt opgesteld ;

“Art. 43

“De binnenkomst en het verblijf mogen aan de burgers van de Unie en hun familieleden slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hiernavermelde perken:

1 ° de redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden;

2 ° de om redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag van de betrokkene moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van

het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd;

3° het verval van het document dat de binnenkomst en het verblijf op het Belgisch grondgebied heeft toegelaten, kan op zichzelf de verwijdering van het grondgebied niet wettigen;

4° alleen ziekten vermeld in de bij deze wet gevoegde lijst kunnen een weigering van binnenkomst of het verblijf rechtvaardigen. Het optreden van een ziekte later dan drie maanden na aankomst op het grondgebied kan geen reden voor verwijdering van het grondgebied vormen.

¹ [Om te beoordelen of de betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid kan de minister of zijn gemachtigde bij de afgifte van de verklaring van inschrijving dan wel bij de afgifte van de verblijfskaart, zonodig de lidstaat van oorsprong en eventueel andere lidstaten, verzoeken om mededeling van de gerechtelijke antecedenten betreffende betrokkene en zonodig om een uittreksel uit het strafregister verzoeken.

Indien ernstige aanwijzingen daartoe aanleiding geven, kan de minister of zijn gemachtigde personen die het verblijfsrecht genieten binnen drie maanden na de datum van binnenkomst zonodig aan een kosteloos medisch onderzoek onderwerpen met het oog op het afgeven van een verklaring dat zij niet lijden aan de in het eerste lid, 4°, bedoelde ziekten."

5.3.

Het KB waarop de bestreden beslissing steunt is inderdaad in conflict met het art. 43 Vreemdelingenwet.

Aan de ene kant stelt art. 43 Vreemdelingenwet dat aan de EU-burgers het verblijf niet mag geweigerd worden dan om redenen van "openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid", aan de andere kant stelt het art. 51. § 2 KB dd. 08/10/1981 dat er toch een weigering van verblijf zou kunnen genomen worden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze bepalingen zijn evident in strijd met elkaar.

Aangezien het art. 43 Vreemdelingenwet een wettelijke bepaling is, staat deze in hiërarchie hoger dan het hiermee strijdige art. 51. § 2 KB dd. 08/10/1981.

Met andere woorden, waar het art. 43 Vreemdelingenwet verbiedt dat de EU-burgers het verblijf zou geweigerd worden, wordt op basis van het art. 51. § 2 KB dd. 08/10/1981 net het tegenovergestelde bepaald.

Het is duidelijk dat de bestreden beslissing art. 43 Vreemdelingenwet schendt."

2.2.2. Aangaande de schending van de formele motiveringsplicht kan de Raad volstaan met een verwijzing naar hetgeen onder punt 2.1.2. reeds werd gesteld.

Verzoeker heeft zijn aanvraag ingediend als partner in een duurzame relatie met een Belg. Zelfs als burger van de Unie, moet hij in die omstandigheden binnen de gestelde termijn aantonen dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te kunnen genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden op grond van de door hem aangegeven hoedanigheid. Hij is op dat punt in gebreke gebleven. Artikel 43 van de Vreemdelingenwet is slechts van toepassing op personen die in beginsel voldoen aan de voorwaarden tot het bekomen van een verblijfsrecht omdat zij voldoen aan de in de wet vooropgestelde criteria –quod non in casu- maar die alsnog kunnen worden geweigerd om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid. Verzoeker kan de schending van deze bepaling derhalve niet op dienstige wijze inroepen. Een schending ervan is dan ook niet aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. A DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS